

Duben 2019

NÁŠ ČASOPIS PLNÝ ZAJÍMAVOSTÍ

D é č k o

Domov pro seniory Velké Meziříčí,

příspěvková organizace

Zdenky Vorlové 2160

594 01 Velké Meziříčí

www.domovvm.cz

OBSAH

Blahopřání na duben	3
Ze života domova	4
Stálá nabídka měsíce	4
Co se dělo u nás v domově v březnu	6
Pozvánka na akce v dubnu	9
Významné dny a výročí v dubnu	10
Příběhy pro potěchu duše	11
Pranostiky	13
Tiskové zprávy	13
Z kuchyně	15
Anketa: Co máte na našem domově nejraději?	18
Fotogalerie	19
Rozhovor	20
Pověsti z Velkého Meziříčí	23
Vtipy - Manželské vtipy	24
Dobrovolnické okénko	25
Obyvatelé domova	31

BLAHOPŘÁNÍ NA DUBEN

Miluše RAKOVÁ

Rudolf BĚLOHORSKÝ

Irena PALASOVÁ

Vladimír JANÍK

Milada ZEZULOVÁ

Jiřina PŘIBYLOVÁ

Josefa MARKOVÁ

Pavel KOZINA

*Všem oslavencům přejeme k jejich
narozeninám hodně štěstí, zdraví a
spokojenosti do dalších let.*

Obyvatelé a zaměstnanci domova.

ZE ŽIVOTA DOMOVA

V měsíci březnu odešli:

Paní Věra Cejnková – odešla do DS Náměšť nad Oslavou

Pan Luboš Svoboda + 2. 3. 2019

Paní Anna Hladíková + 17. 3. 2019

Paní Josefa Morkusová + 17. 3. 2019

Paní Anežka Jurková + 19. 3. 2019

Paní Anežka Urbánková + 29. 3. 2019

V březnu přišli noví obyvatelé:

Paní Marie Němcová z Jabloňova

Pan František Fila z Velkého Meziříčí

Paní Marie Ludesová z Velkého Meziříčí

Paní Marie Kučerová z Polné

Paní Stanislava Doležalová z Velkého Meziříčí

STÁLÁ NABÍDKA MĚSÍCE

• PŮJČOVÁNÍ KNIH

Pokud máte o nějakou knihu zájem, kontaktujte přímo recepci nebo svého klíčového pracovníka, který informaci předá.

• PRAVIDELNÉ AKTIVITY

Každý všední den		ranní hlášení s denními událostmi
Pondělí	10:00	tvůrčí činnosti nebo trénink paměti
	13:00	canisterapie s paní Dyntarovou
Úterý	9:00	canisterapie s paní Kamenskou
	10:00	tvůrčí činnosti
	14:30	canisterapie s panem Trojanem
Čtvrtek	10:00	vaření/ společenské hry/ tvoření
		výuka Univerzity třetího věku
	13:00	výuka Univerzity třetího věku
Pátek	15:00	výuka Univerzity třetího věku
	13:00	společná modlitba
	13:30	bohoslužba v kapli domova

• SCHRÁNKA DŮVĚRY

V domově jsou umístěny v každém poschodí schránky důvěry, do kterých je možné umístit vzkaz, stížnost, připomínku či podnět k poskytování sociálních služeb v domově. S napsáním vzkazu Vám může pomoci pečovatelka, rodina, dobrovolník.

Schránky důvěry v domově naleznete:

- V 1. poschodí – u vstupu do terapeutické zahrádky
- Ve 2. poschodí – u schodiště při vcházení na chodbu 2B

- Ve 3. poschodí – u schodiště na brance s fototapetou plotu
Vzkaz, stížnost, připomínku je možné umístit také do **přenosné schránky důvěry**, která je pravidelně **přenášena po jednotlivých pokojích**.

- **PROSTORY K VOLNOČASOVÉMU VYUŽITÍ**

- Zahrádka za domovem s pískovištěm
- Atrium v přízemí
- Venkovní terasy ve 3. poschodí
- Společenské místnosti v každém podlaží
- Kaple ve 3. poschodí
- Dětský koutek ve vstupu do zahrady a na 2. B
- Park – otevřený od dubna do října

CO SE DĚLO U NÁS V DOMOVĚ V BŘEZNU

Březen v domově odstartovalo masopustní veselí. Prvního března jsme se sešli v prostorách univerzity třetího věku, kde jsme si poseděli, ale i zazpívali ve společnosti pana harmonikáře Švihálka. Ochutnali jsme také zabijačkové dobroty, které jsme připravili na zabijačce, která proběhla o dva dny dříve.

Na pátek 8. března připadá Mezinárodní den žen a i naše obyvatelky byly tradičně obdarovány květinou, tentokrát řezaným karafiátem. Každé ženě v domově, ať už z řad klientek nebo zaměstnankyň, popřál osobně pan ředitel V. Schrek spolu s nutričním

terapeutem J. Hutařem. Taková darovaná kytka vykouzila úsměv na tváři nejdne ženě v domově.

V úterý 12. března se prostory U3V opět proměnily v improvizovaný biograf. Tentokrát si obyvatelé domova mohli při kávě vychutnat klasiku s Audrey Hepburnovou a Gregorym Peckem – Prázdniny v Římě.

Ve středu 13. března se konal zahradnický kroužek s paní Tomandlovou z Chaloupek. Tématem bylo jarní osazování truhlíků.

V úterý 19. března se otevřely dveře keramické dílny a společně s pracovníci terapií vytvářeli klienti jarní dekorace.

Na daleký Island nás ve středu 20. března přenesla slečna Jitka Kundelová. Během poutavé přednášky nás provedla krásami této země, pověděla nám také o tom, jak se na Islandu žije a co na něm během svého sedmiměsíčního pobývání prožila.

Ve čtvrtek 21. března bylo v domově rušno. Odpoledne se uspořádal zahradnický kroužek. Tentokrát bylo tématem, jak jinak, jaro. Paní Tomandlová přinesla na ukázkou kuřátka, o které pečovala klientka paní Mašková. Klientky také sázely a chystaly květiny na jaro. Odpoledne za námi také zavítala návštěva z daleké Ukrajiny, z univerzity z Mukačeva. Návštěvu jsme provedli po domově a také jsme jí ukázali pohybové a relaxační centrum za domovem.

V pátek 22. března jsme vyrazili na divadlo, na generální zkoušku do Horáckého divadla v Jihlavě. Tentokrát jsme se pobavili nad Žebráckou operou od V. Havla.

Vůně lineckého cukroví provoněla domov v úterý 26. března. Přišla za námi děvčata z Výchovného ústavu Velké Meziříčí a společně jsme připravovali cukroví na narozeninovou oslavu.

Čtvrtek 28. března patřil výuce na U3V, ale také zahradnickému kroužku.

Březnové a únorové oslavence jsme oslavili v pátek 29. března. Společně jsme se sešli v prostorách univerzity třetího věku, kde jsme si pochutnali na lineckém cukroví, připili jsme oslavencům šampaňským, popovídali jsme si a nechyběla ani oblíbená hudba našich oslavenců.

RELAXAČNÍ A POHYBOVÝ PARK ZA DOMOVEM JE OPĚT OTEVŘEN

Relaxační centrum je koncipováno jako přírodní park, který slouží k odpočinku a cvičení. Jsou zde instalované čtyři akustické prvky pro přírodní terapii a také pět cvičících strojů, které slouží k rozvoji hrubé motoriky horních a dolních končetin. Součástí parku je také zastřešený altán a kryté ohniště.

Denní provozní doba využívání parku je v měsících duben, květen, září a říjen denně od 8.00 hodin do 19 hodin a v měsících červen, červenec a srpen denně od 8.00 hodin do 21.00 hodin.

POZVÁNKA NA AKCE V DUBNU

Výstava fotografií Život na Vysočině – podél atria domova

1. – 3. dubna – pondělí, úterý a středa

Velikonoční výstava v Jupiter Clubu

3. dubna – středa

Setkání obyvatel s vedením domova (od 14.00 hod na U3V)

4. dubna – čtvrtek

Filmový čtvrtek na U3V (od 9.30 hod)

11. dubna – čtvrtek

Výuka na U3V

11. dubna – čtvrtek

Zahradnický kroužek (od 14.00 hod na společenské místnosti 2B)

16. dubna – úterý

Velikonoční pečení

18. dubna – čtvrtek

Hrkání na Zelený čtvrtek

23. dubna – úterý

Velikonoční pomlázka s dětmi ze ZŠ Školní

24. dubna – středa

Zahradnický kroužek (od 14.00 hod na společenské místnosti 2B)

25. dubna – čtvrtek

Výuka na U3V

30. dubna – úterý

Vítání jara aneb posezení v terapeutické zahrádce (od 10.00 hod)

VÝZNAMNÉ DNY A VÝROČÍ V DUBNU

7. 4. **Světový den zdraví**

22. 4. **Den Země**

23. 4. **Světový den knihy a autorského práva**

26. 4. **Mezinárodní den vzpomínky na Černobyl – výročí havárie**
v roce 1986

29. 4. **Mezinárodní den tance**

1. 4. 1929 narozen v Brně **MILAN KUNDERA**, prozaik, básník, dramatik a překladatel píšící česky a francouzsky – 90. výročí narození.

12. 4. 1944 narozen v Kroměříži **KAREL KRYL**, básník a písničkář (zemřel 3. 3. 1994) – 75. výročí narození.

13. 4. 1994 zemřel **RUDOLF HRUŠÍNSKÝ**, herec (narozen 17. 10. 1920) – 25. výročí úmrtí.

16. 4. 1889 narozen **CHARLES SPENCER CHAPLIN**, britský filmový herec, režisér a scenárista (zemřel 25. 12. 1977) – 130. výročí narození.

26. 4. 1564 pokřtěn **WILLIAM SHAKESPEARE**, anglický dramatik a básník (zemřel 23. 4. 1616) – 455. výročí křtu.

*Zdroj textu: <http://kjm.data.quonia.cz/kalendarium>

PŘÍBĚHY PRO POTĚCHU DUŠE

OBYČEJNÝ DEN

„Mami, podívej!“ vykřikla sedmiletá Martina.

„No jo,“ zamumlala roztržitě žena, protože řídila a myslela na tisíce věcí, které bude muset doma udělat.

Pak následovala večeře, večerníček, koupání a několik telefonátů – byl čas jít spát.

„Honem, Martino, jde se do postele!“ Holčička se rozeběhla po schodech do svého pokoje. Maminka jí unaveně dala pusku na dobrou noc, pomodlila se s ní a zachumlala ji do peřiny.

„Mami, já jsem ti ještě chtěla něco dát!“

„Dáš mi to zítra,“ odpověděla maminka, ale dcera zavrtěla hlavou:

„To ne, ráno nebudeš mít čas.“

„Ale budu, neboj se,“ bránila se maminka. „Dobrou noc,“ dodala a zavřela dveře pokoje.

Ale ten zklamání pohled jí nedopřál klid.

Tiše se vrátila do dětského pokoje a rozhlédla se kolem. Ve tmě si všimla, že Martina svírá v dlani kousky papíru.

Pomaličku jí ruku otevřela. Martina v ní držela velké červené srdce roztrhané na kousky. Když ho maminka složila, zjistila, že je na něm napsaná básnička nazvaná *Proč mám ráda maminku*. Srovnala útržky papíru a četla:

*„Proč mám ráda maminku
I když máš hodně práce a pořád musíš něco dělat,
vždycky si najdeš čas na hraní.
Mami, mám tě ráda,
protože jsem pro tebe ta nejdůležitější část dne.“*

Ta slova ji zasáhla přímo do srdce. Honem uvařila kakao a s dvěma hrníčky kakaa a dvěma kousky koláče spěchala do dětského pokoje. Něžně pohladila Martinu po tváři.

„Co se děje?“ ptala se holčička rozespale, zmatená tou noční návštěvou.

„To je pro tebe, protože jsi pro mě ta nejdůležitější část dne.“

Holčička se usmála, vypila polovinu hrníčku a usnula.

Kdo je nejdůležitější částí dne pro tebe?

*Zdroj textu: Bruno Ferrero – Osvěžení pro duši

*Zdroj obrázku: www.google.com

PRANOSTIKY

Copak by to bylo za duben, aby jaro nevyvedl aprílem.

Svatý Rudolf a svatý Jiří časy smíří.

Na svatého Marka brambory do brázdy, v září do sklepa.

Svatý Izidor – náš miláček, volá tě k pluhu sedláček.

*Zdroj textu: <http://www.pranostik.cz/>

TISKOVÉ ZPRÁVY

DOMOV PRO SENIORY VELKÉ MEZIŘÍČÍ ZÍSKAL CENU ZA NEJLEPŠÍ

WEBOVÉ STRÁNKY

Ve velkomeziříčském domově pro seniory „cinklo zlato“. Domov se může pyšnit prvenstvím ve zvláštní kategorii Kraje Vysočina za nejlepší web zdravotního a sociálního zařízení. Slavnostní vyhlášení v rámci soutěže Zlatý erb proběhlo v pondělí 18. března na krajském úřadě za přítomnosti hejtmána Kraje Vysočina Jiřího Běhounka. Domov pro seniory Velké Meziříčí se rozdělil o první místo s Nemocnicí Nové Město na Moravě, stříbro bral spřátelený domov Kamélie z Křižanova.

„Kvalita webových stránek, jejich bezpečnost a aktuálnost jsou v současné době přirozeným standardem elektronické komunikace. Soutěž Zlatý erb je jedním z nástrojů, jak kvalitu stránek zvyšovat, jak apelovat na správce stránek, aby dbali na přehlednost,

dohledatelnost zásadních informací a průběžně zvyšovali atraktivitu webových prezentací nejen pro pravidelné, ale i náhodné návštěvníky,” uvedl při vyhlášení hejtman Běhounek.

Do domova pro seniory Velké Meziříčí doputovalo nejen ocenění Kraje Vysočina, ale také vzácná návštěva ze Zakarpatí. Ve čtvrtek 21. března domov navštívili zástupci z Mukačevské univerzity v rámci dvoudenní pracovní cesty. „Naše hosty zajímalo nejen to, jak se realizuje výuka v rámci vzdělávání na univerzitě třetího věku, ale také třeba to, jak vypadá běžný chod domova nebo jak se v domově navazuje spolupráce s dobrovolníky,” uvedla vedoucí úseku přímé péče Martina Sklenářová. Právě debata nad projekty v oblasti sociálních služeb a v oblasti vzdělávání, ale i navazování spolupráce mezi pracovníky univerzit, to vše bylo náplní setkání s kolegy z Ukrajiny.

Slavnostní vyhlášení Zlatého erbu na krajském úřadě

Návštěva z Mukačevské univerzity

Z KUCHYNĚ

V letošním roce připadají svátky jara na druhou polovinu dubna. A k svátkům, jak už to tak bývá, patří dobré jídlo. Co tedy patří na velikonoční stůl u nás i ve světě?

Na Škaredou středu, kdy končí období čtyřicetidenního půstu, mělo jídlo vypadat nevzhledně a nepovedeně, připravovaly se proto různé placky či bramboráky, které hospodyňky během obracení schválně potrhaly.

O Zeleném čtvrtku dnes na talíři najdeme nejčastěji špenát, dříve se však v tento den podávaly luštěniny, nejčastěji se připravovala zapečená směs krup a čočky ochucená česnekem, majoránkou či

mladými kopřivami. Tato směs byla známá jako kočičí tanec. Někde dávali přednost Pučálce – vyklíčenému hrachu, zprudka opečenému na másle. Pučálka se připravovala se solí a pepřem, případně se podávala na sladko s rozinkami.

Velký pátek byl a je dnem půstu, někdy velmi přísného, který se začal držet od čtvrteční snídane až do snídane sobotní. Kdo by tak dlouho hladovět nevydržel, mohl si připravit rybu, která však patřila k dražším pokrmům, a tak ti, co si rybu nemohli dovolit, pekli ryby z bramborového těsta. V jiných krajích zase byla jediným jídlem dne hustá polévka připravená z toho, co dům dal – často z kysaného zelí, špenátu a luštěnin.

Na Bílou sobotu je třeba si vynahradiť vše, co jsme předešlého dne vynechali. Typicky se podává velikonoční nádivka, mazanec, který se

v některých krajích plnil tvarohem, případně namáčel do vína a jidáše z kynutého těsta sypané mandlemi a přelité medem.

O Božím hodu velikonočním patří na slavnostní stůl především mladé maso, ať už jehněčí, kůzlečí nebo telecí. Tam, kde si takto nákladné pokrmy nemohli dovolit, pekli alespoň beránka ze sladkého těsta. Tradice pečení beránka přetrvala dodnes a tak tento pokrm, jakožto symbol nevinnosti, na velikonočním stole nemůže chybět.

Velikonoční pondělí je ve znamení vajec, která dostávají chlapci za pomlázku. Vejce, symbol znovuzrození, se připravovala na všechny možné způsoby – plněná, smažená, či jako součást polévek a nádivek.

A jaké pokrmy patří k Velikonocům ve světě? Tak třeba ve Francii jsou Velikonoce ve znamení čokolády a vajec. Místní cukrárny pak vyrábí speciální sladkosti, které pak děti na Velikonoční pondělí hledají doma nebo na zahradě. V Alsasku, podobně jako u nás, nemůže chybět velikonoční beránek. Tradice hledání velikonočních vajec, ať už slepičích či čokoládových, se dodržuje také v Německu, USA, Anglii i Austrálii. Zajímavou velikonoční tradicí, která se dodržuje v Bulharsku, Chorvatsku či Řecku, je přitukávání si vajíčkem. Lidé si mezi sebou bouchají o sebe vařenými vejci, ten komu zůstane skořápka celá, vyhrává a prý bude mít šťastný rok. Chorvaté pak také

pletou pomlázku, ne však z vrbového proutí, nýbrž z větví olivovníku. Při cestě na jih nemůžeme minout Španělsko, kde se tradičně podávají Torrijas, plátky den staré namočené ve slazeném mléce obalené ve vejcích, usmažené dozlatova a podávané pocukrované a obalené skořicí. No a v dalekém Peru připravují na Velikonoční neděli až 12 chodů, mezi kterými nemůže chybět směs sušeného obilí a různých druhů mas, zvaná chiriuchu, a také smažené morče, marinované v některém z peruánských piv, připravovaných z fermentované kukuřice.

Autorem je Jan Hutař, nutriční terapeut

ANKETA: CO MÁTE NA NAŠEM DOMOVĚ NEJRADĚJI?

M. CHYBÍK, PEČOVATEL

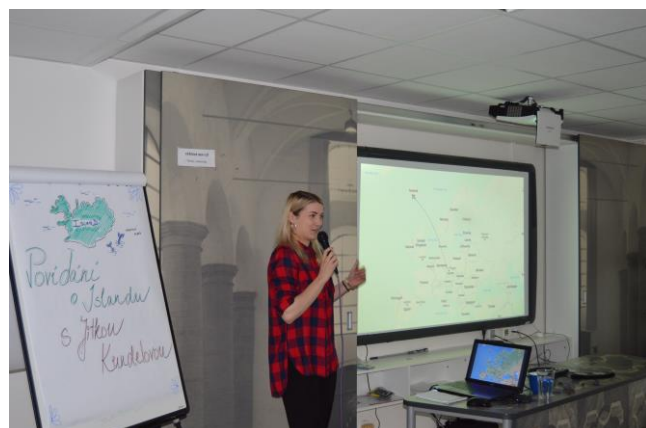
„Nejraději mám kolektivní práci s některými lidmi. Mám rád, že je to práce užitečná a také mám rád, když se nám něco dobrého povede.“

ING. P. BUREŠ, OBYVATEL DOMOVA

„Teď mám na našem domově nejraději, že se mohu slunit venku v terapeutické zahrádce. Mám tu klid a je tu příjemně.“

FOTOGALERIE

ROZHOVOR

Rádi bychom Vám prostřednictvím Děčka a krátkého rozhovoru představili pracovníky našeho domova, se kterými máte možnost se denně setkávat. V následujícím rozhovoru se nám představí **trio pracovníků terapií:**

LUCIE JIŘÍČKOVÁ, ROMANA PRACHAŘOVÁ A IVA ČECHOVÁ

Mohu Vás poprosit o krátké představení se našim čtenářům?

RP: Pracovnice terapií mají dohromady po sedmi dětech, všichni jsou chlapci v rozmezí 5 – 25 let. Do našeho týmu terapií patřím já – Romana Prachařová, Lucka Jiříčková a Iva Čechová. Já se jmenuji Romana Prachařová a bydlím v Petrávči u Velkého Meziříčí. Ve svém

volném čase ráda cvičím své tři psy a tady v domově se starám o aktivizaci klientů na prvním patře.

IČ: Já se jmenuji Iva Čechová, bydlím v Dolní Libochové. Jsem pracovnící terapií na třetím patře – na Pomněnce. Mezi moje záliby patří zahrádka, rodina, ruční práce, ráda chodím také do přírody.

LJ: Jmenuji se Lucie Jiříčková, pocházím z Vídně a toho času bydlím v Rudíkově. Na starosti mám druhé poschodí. Ve volném čase ráda jezdím na kole a ráda trávím čas s rodinou. Ráda také navštěvuji své sestry, kdy se dáme kávu a samozřejmě ráda také navštívím svou maminku, kdy se nechávám opečovávat 😊

Co máte na své práci nejraději?

RP: Já mám ráda lidi a ráda s nimi trávím čas. A tak i na mé práci je nejlepší, že s lidmi mohu trávit čas.

IČ: Já mám na své práci nejraději, že mohu lidem rozdávat radost a třeba klientům zpříjemnit pobyt tady v domově. A taky mám ráda náš pracovní kolektiv.

LJ: Že je taková různorodá, a že mohu pracovat s lidmi, kteří jsou mému srdci blízcí.

Na co se s příchodem jara v domově těšíte nejvíce?

RP: Já se těším, až budeme moci s klienty vyrazet ven a trávit tak čas na sluníčku na čerstvém vzduchu.

LJ: Já se také těším, až budeme moci trávit více času venku a na individuální návštěvy klientů.

Na jaké místo byste se rády podívaly a proč?

IČ: Láká mě podívat se na pyramidy v Egyptě. Zajímá mě, jak to všechno vlastně vzniklo a jak to bylo.

RP: Také bych se ráda podívala do Egypta. Ráda se dívám na dokumenty, mám ráda fakta.

LJ: Láká mě Skandinávie, ale nerada cestuji a mám ráda rozhledy a proto se i ráda podívám na Dědkovskou horu.

KVÍZ

Nejoblíbenější jídlo

RP: Já mám ráda maso.

IČ: Mám ráda vše a ráda také zkouším nové věci.

LJ: Kombinace masa a sladkého dezertu vždycky přijde vhod.

Nejoblíbenější barva

RP: Světle modrá.

IČ: Zelená.

LJ: Po mé oblibě námořnicky modré se nyní vracím k červené.

Vaše nejhezčí dovolená

RP: Nejraději vzpomínám na první dovolenou se svým manželem, kdy jsme byli na Podhájské.

IČ: Pro mě byla nejhezčí dovolená v Itálii, kde jsme byli se syny.

LJ: Mateřská dovolená – byla dlouhá a mohla jsem se věnovat dětem.

Nejoblíbenější pohádka

RP: Tři oříšky pro Popelku.

IČ: Tři oříšky pro Popelku.

LJ: Černobílá verze Popelky.

Nejoblíbenější hudba

RP: Metallica, Kiss, Ozzy Osbourne.

IČ: Tomáš Klus, Karel Gott, Turbo, Tublatanca.

LJ: Jaromír Nohavica – je to jediný interpret, na kterém se se svým mužem shodneme.

Děkuji Vám za rozhovor. Ať se vám daří!

POVĚSTI Z VELKÉHO MEZIŘÍČÍ

O BEZHLAVÉM KNĚZI

V naší Špitální, pak Panské a nyní Komenského ulici znáte všichni velký dům číslo 6 se znakem „Boží oko.“ Tento dům v šestnáctém věku byl katolickou farou, když na náměstí tehdy zvaného velkého kostela vládli kněží luteránští, jejichž víra sem přišla z Německa. Tehdy zde v městě byly tři víry, stará katolická, již slábnoucí česká husitská a nejmocnější luteránská. Bylo tehdy také nařízení, že nesmělo být přemlouvání z jedné víry do druhé, ale i tehdy se lidé rodili, ženili a umírali.

Stalo se tehdy, že katolický kněz v tomto domě bez svolení vyšších církevních úřadů sezdal bohatou luteránku s katolíkem. Za toto provinění prý byl církevním soudem odsouzen a podle tehdejšího řádu předán pak světskému úřadu, který mu vyměřil trest ztráty hlavy. Ten katolický kněz prý však před smrtí zakopal farní poklad v domě v neznámém místě.

Pak prý po dlouhou dobu bývalo v půlnočních hodinách vidět v domě a v zahradce se procházet bezhlavého kněze. Až hodně později jeden z majitelů domu po dlouhém kopání a hledání našel prý poklad, z kterého velký obnos věnoval na podporu kněžského dorostu, v té době velmi potřebného. Tímto užitím pokladu k účelu dobrého dostalo se odpuštění a věčného pokoje onomu nešťastnému katolickému knězi z věku šestnáctého a od té doby přestal se procházet v nocích v domě a v zahradce bezhlavý kněz.

*Zdroj textu: Pověsti z Velkého Meziříčí a okolí. Ilustroval Oldřich INOCHOVSKÝ. Žďár nad Sázavou: M. Smejkal, 1996.

VTIPY - MANŽELSKÉ VTIPY

S manželkou si často vyměňujeme názory.

Přicházím se svým a odcházím s jejím.

Manžel přijde domů ráno, a hned ve dveřích dostane ránu mezi světla. Když se probere z bezvědomí, stará se mu omlouvá: "Promiň, já jsem zapomněla, že jsi měl noční."

Manželka takhle jednou přijede z práce domu a povídá manželovi: "Drahý, v karburátoru je voda." "Voda v karburátoru? To je divný." "Opravdu, v karburátoru je voda." "Prosím tě, vždyť ty ani pořádně nevíš, co je to karburátor." "Kde jsi nechala auto?" "V bazénu."

Novomanželka peče štrůdl. Před tím, než ho vloží na pekáč do trouby, tak odřízne oba konce. Manžel se na to dívá a ptá se, proč je odřezává. "Takhle jsem se to naučila od maminky," odpoví mu manželka. Za měsíc jedou navštívit manželčiny rodiče a tam manžel vidí, jak tchýně odřezává konce štrůdlu. Zeptá se tedy proč. Tchýně mu odpoví: "Protože mám malej plech!"

*Zdroj textu: <http://vtipy.portik.cz/stranky/nejnovejsivtipy/>

DOBROVOLNICKÉ OKÉNKO

DOBROVOLNICTVÍ PODLE HOROSKOPU

Beran - Říká se, že berani jsou tvrdohlaví, a většinou tomu tak skutečně bývá. Rozhodnou-li se pro dobrovolnictví, dávají do toho vše. Někdy tím mohou být svým kolegům dokonce až protivní. Dobrovolnictví pro ně bývá prostředkem k realizaci vlastních originálních idejí a představ. Spíše je nalezneme přímo u iniciativ vlastních projektů, než že by

patřili mezi ty, kteří se někam nadšeně přidružují. Problém může nastat, pokud jejich zájem ochladne nebo je vystřídán zájmem novějším. Nesnášejí nespravedlnost, resp. to, co jako nespravedlnost dle svých měřítek vyhodnotí, a láká je tedy zejména etická stránka dobrovolnictví.

Býci bývají praktičtí a pracovití. Chtějí-li pomáhat, příliš se

nerozmýšlejí nad možnostmi, a volí nejprímější a nejefektivnější cestu. Mají-li tu možnost, pomohou. Bez velkého rozmyšlení obdarovávají

pouliční umělce i náhodné kolemjdoucí v těžké situaci. Jsou tedy častými dárci finančních obnosů či hmotných praktických darů (potravinami počínaje a oblečením zdaleka nekonče). Jsou stálí, a je proto možné, že takto přispívají pravidelně. Jsou realističtí a rádi vidí hmatatelné výsledky své činnosti. Když v dobrovolnictví naleznou něco, co je skutečně baví, dovedou brilantně využít svých organizačních schopností.

Blíženci - Stereotyp nabízí představu blíženců coby osob, které mají

přirozeně blízko k druhým lidem. Zdají se být mistry empatie. Může tomu tak být, ale nemusí to být neměnným pravidlem. Blíženci sice bývají přátelští, ale

zároveň mohou být i prchliví. Vynikají ve schopnosti skloubit vlastní činnost s pomocí druhým, dělají to samovolně. Snaží se skloubit více

činností najednou. Těžko byste hledali blížence, který by nějakým způsobem druhým nepomáhal přímo svou profesní orientací. Blíženci rádi čelí výzvám a boří zažitě stereotypy, přirozeně je tedy láká sféra občanské společnosti a s nadšením sobě vlastním podporují aktivismus všeho druhu.

Raci jsou jedním z pečovatelsky zaměřených znamení. Tradiční astrologie jim přiznává úlohu ochránců a ochrányň domácího krbu. Mohly by je tedy zajímat aktivity spojené s péčí o děti, ale i o nemocné. Zároveň však mají vynikající smysl pro organizaci a administrativu. Velmi dobře si rozumí také s financemi. Umějí navíc velmi dobře vyjednávat a prokazují v takové komunikaci překvapivou tvrdost. Rozhodně se tedy není čeho obávat, pokud se mají ujmout vedoucí pozice. Díky jejich vnímavosti vůči tradicím a historii je můžeme často nalézt i ve spolcích zaměřených na ochranu památek či pamětihodností.

Lvi dovedou být velice štedří. Na druhé straně mohou mít někdy blíže neurčený strach z pomoci jak vůči své osobě, tak vůči druhým. Může se tedy zdát, že se dobrovolnictví spíše vyhýbají. Není tomu tak úplně, rozdílná však bývá jejich motivace. Zakládají si na dobrém jménu a lichotí jim, pokud jsou součástí velké, společensky uznávané organizace. Dobrovolnictví tedy mohou vnímat jako jistou prestiž. V takovém případě mu věnují

veškerou pozornost. Díky svému založení vynikají zejména v oblasti reprezentace, komunikace s veřejností či fundraisingu.

Panny jsou pragmatické. Pomáhají tedy pouze tam, kde mají jistotu,

že mají co nabídnout. Rády pomohou s profesionálními činnostmi, např. s funkcí webových stránek, ale také s organizací jakýchkoli akcí. Zůstávají však radši v pozadí.

Mnohdy je to škoda, neboť obvykle toho mohou nabídnout více, než si myslí. Pokud se ocitnou v dobrovolnickém týmu, bývá proto vhodné je důkladně vyzpovídat, aby bylo možné naplno využít jejich potenciálu. Nejsou chlubití, ale často mají tendenci přicházet se svými připomínkami či návrhy později, než by bylo záhodno, a působí tak spíše kriticky.

Váhy mají silný vztah k estetice, a tak nebývá výjimkou nalézt je

v kulturním dobrovolnictví. Mnohdy se dokonce svou činnost za dobrovolnictví zdráhají označit, neboť obdobné akce vnímají výrazněji jako estetické než jako dobrovolnické.

S jejich příslovečnou nerozhodností to bývá komplikované, někdy totiž před sebou vidí více možností než ostatní – jindy ji však mohou využít při hledání kompromisních řešení. Nemají rády stres, to však neznamená, že by se s ním neuměly vypořádat – většinou jsou schopné si vše naplánovat dle svých možností.

Štíři se nejprve potřebují velmi dobře zorientovat ve vybraném prostředí, proto většinou začínají s dobrovolnictvím na drobnějších a méně viditelných pozicích. Také kvůli tomu pomáhají zejména tam, kde to dobře znají. K pomoci je může inspirovat vlastní životní zkušenost či obtížná situace blízké osoby. Zároveň jsou velmi vytrvalí, a řadí se tak mezi nejsvědomitější dobrovolníky. Bývají přirozeně soutěživí, čehož lze velmi dobře využít zejména v oblasti řízení projektů – k tomu však musí dospět sami, rozhodně nemá smysl je do něčeho nutit.

Střelci jsou přelétaví, a může se stát, že pokud nemají správné podněty, tak vody dobrovolnictví opouštějí. Na druhou stranu není výjimkou, že mezi jejich dobrovolnickými aktivitami nacházíme různé, na první pohled nesouvisející činnosti. V dobrovolnictví hledají nové zkušenosti i zážitky. K dobrovolnictví se obvykle nepřidávají ze společenské uvědomělosti, zejména musí ve zvolené činnosti nacházet něco, co je baví. Podobně jako berani, také střelci rádi realizují vlastní projekty. Táhne je to do mezinárodního prostředí – velmi dobře se proto cítí v multikulturní sféře, kde se mohou neustále setkávat s novými prožitky.

Kozorozi obvykle pomáhají, pokud tomu tak velí společenská zvyklost. Dokonce nemají žádný problém s tím, jakoukoli pomoc přímo a rázně odmítnout, pokud nejsou přesvědčeni o její efektivitě. Někdy to tedy může vypadat tak, jako by byli neochotní. Pravda je však možná někde jinde. Jsou opatrní a nechtějí riskovat. Pomoc je pro ně poměrně intimní záležitostí, a proto neradi pomáhají neznámým lidem – přátelům však pomáhají o to vehementněji. Jsou tak trochu podezřívaví. Neradi se k něčemu zavazují, proto jsou pro ně ideální jednorázové akce. Zlákat je k trvalejší spolupráci bývá obtížnější, dají však na doporučení důvěryhodných osob.

Vodnáři bývají známí individualisté pohybující se na hranici geniality a podivínství. To však zdaleka neznamená, že by se bránili kolektivním aktivitám zaměřeným na pomoc druhým. Některí z nich se sice na první pohled mohou stranit společnosti, jiní ji ale naopak vyhledávají a milují sdílení informací. Mohou být tedy často užiteční na sociálních sítích, při propagaci či obdobné činnosti. I zde je však třeba respektovat jejich individualismus. Zároveň se jedná o altruisty, kteří často pociťují jakousi odpovědnost za budoucnost lidstva. Proto je to bude přirozeně přitahovat k ekologii či k ochraně lidských práv.

Ryby jsou známé jako nejsoucinnější znamení. Pomoc druhým pro ně bývá intuitivní záležitostí. Intuitivní bývá i jejich motivace, a tak je dost dobře možné, že se v dobrovolnictví ocitnou, aniž by přesně věděly, kdy to všechno začalo. Oplývají bohatou fantazií, takže mnohdy nalézají opravdu originální způsoby, kterak se zapojit do dobrovolnictví. Většinou se drží v pozadí, účast na dobrovolnictví jim přesto může pomoci v posílení vlastní sebedůvěry. Pozor by si však měly dát na to, aby se nenechaly až příliš strhnout, a jejich úsilí se pak lehce nezvrtlo v sebeobětování.

Přejato z webové stránky www.dobrovolnik.cz, autorka Andrea Skopkova

*Zdroj: <https://www.dobrovolnik.cz/dobrovolnicke-glosy-komentare/dobrovolnictvi-podle-horoskopu>

OBYVATELÉ DOMOVA

MORČE DOMÁCÍ

Morčata

Morčata pocházejí z Jižní Ameriky, kde je chovali už Inkové jako domácí zvířata, a to ještě předtím, než tento kontinent dobyli Evropané. Když Jižní Ameriku, a s ní i morčata, na počátku 16. století objevili Španělé, setkali se už s těmito zvířátky jak v domech zdejších obyvatel, tak okolo nich. V té době už zde byla morčata více či méně domestikována. Kromě původní barvy zlaté aguti existovaly už

tenkrát různé jiné barvy a zvířátka byla poměrně ochočená. Se vší pravděpodobností chovali Inkové morčata ke konzumaci. Až do dnešní doby je maso morčat v Jižní Americe delikatesou. Vedle toho chovali Indiáni morčata i proto, aby je mohli obětovat četným bohům. Nikde není uveden přesný letopočet, kdy se morčata dostala do Evropy. Spektrum barev, v nichž se vyskytují, je stále širší. V průběhu doby se objevily i různé struktury a délky srsti.

Jaká jsou morčata?

Morče je sociálně žijící zvířátko, aktivní přes den, takže se výborně hodí jako společenské zvíře do domácnosti. V přírodě žijí morčata v koloniích a také jako

domácí zvířata mají ráda společnost svých druhů, nebo alespoň dostatek pozornosti od toho, kdo se o ně stará.

Pokud chcete chovat více morčat, je lepší chovat samičky než samečky. Dospělí samečkové se mohou vůči sobě chovat dosti netolerantně, a pokud jsou v blízkosti samičky, může docházet k šarvátkám.

Morčata komunikují tak, že vyluzují různé zvuky. Dávají například zřetelně najevo, že chtějí, aby se jim někdo věnoval, že se lekla nebo že mají hlad. Morčata jsou známa tím, že téměř nekoušou.

Pokud se něčeho leknou, nebrání se kousáním, ale zcela ztuhnou. Morčata jsou velmi čistotná, několikrát za den si lízáním čistí celou srst.

Krmíme morče

Aby morče zůstalo zdravé, potřebuje rozhodně dvě důležité součásti potravy. Za prvé mají morčata velkou potřebu syrové vlákniny. Nejlepším zdrojem vlákniny je pro morčata seno, které musí být v kotci vždy v dostatečném množství. Seno dávejte vždy do žlabu, ne na dno klece, protože tam by se rychle znečistilo.

Vedle syrové vlákniny potřebuje morče denně přísun vitamínu C. Tento vitamin si morče neumí vyrobit samo. Pokud bude mít tohoto vitamínu málo, nebo ho nedostává vůbec, zanedlouho onemocní a zemře. Proto důležitost vitamínu C nepodceňujte. Hotová krmiva pro morčata již tento vitamin obsahují. O tom je ale nutné se přesvědčit přečtením složení.

Průměrně sežere morče asi 60 gramů potravy denně. Vhodnými druhy ovoce a zeleniny, kterými můžeme morče přikrmovat, jsou například jablka, čekanka nebo kadeřavá kapusta. Zelí a saláty dávejte morčeti raději ve velmi malém množství a pouze dospělým jedincům. Příliš velké množství zelí by vedlo k průjmům. Zeleninu dávejte morčeti vždy čerstvou.

*Zdroj textu: <https://www.zooo.cz/morcata>